

Даниелын ном - Нэг зуун арван нэгэн

Илчлэлт номын эхний гаслан дахь Абубакарын эш үзүүллэгийн ач холбогдлыг нээн илрүүлэх нь

Jeff Pippenger

2024-03-02

Эхний Гай зовлонгийн эш үзүүллэгийн түүхэнд Мухаммедын дараа гарч ирсэн удирдагч нь Мухаммедын хадам эцэг Абу Бакр Абдуллах ибн Аби Кухафа байв. Бид түүнд Абубакар гэж хандана. Тэр ч бай, Мухаммед ч бай, хоёулаа эхний дөрвөн эшлэлд дурдагдсан байдаг. Абубакар нь Мухаммедын дараах анхны исламын захирагч байсан бөгөөд Илчлэлт номын есдүгээр бүлгийн дөрөвдүгээр эшлэлд дүрслэгдсэн тушаалыг тэрээр цэргүүддээ өгсөн гэж түүхэнд тэмдэглэгдсэн байдаг. Тэрхүү тушаал нь гурав дахь гай зовлонгийн ирэлтээр эхэлсэн лацдах үйл явцыг илэрхийлдэг бөгөөд энэ нь мөн Долоодугаар Бүрээ, мөн гурав дахь тэнгэрэлчийн ирэлт байсан юм.

Тэгээд тав дахь тэнгэрэлч бүрээ үлээхэд, би тэнгэрээс газарт унасан нэгэн одыг харлаа; түүнд ёроолгүй ангалын түлхүүр өгөгдсөн байв. Тэр ёроолгүй ангальг нээгдэл, агуу зуухны утаа мэт утаа ангал дотроос гарч ирэв; ангальг утаанаас болж нар ба агаар харанхуй болов. Тэгээд утаан дотроос царцаанууд газар дээр гарч ирэв; тэдэнд газрын хилэнцэт хорхойнуудад байдаг шиг эрх мэдэл өгөгдсөн байв. Тэдэнд газрын өвс, ямар ч ногоон ургамал, ямар ч модыг гэмтээж болохгүй, харин зөвхөн духан дээрээ Бурханы тамгагүй хүмүүсийг л гэмтээхийг тушаасан байлаа. Илчлэлт 9:1–4.

Тэнгэрээс унасан “од” нь 606 онд үйлчлэлээ эхэлсэн Мухаммед байв. Мухаммедэд “ёроолгүй ангал”-ыг “нээх” нэгэн “түлхүүр” өгөгдсөн бөгөөд үүгээр “утаа” гарч, “нар ба агаарыг” харанхуйлуулан, “хилэнцэт хорхойн” хүч мэт “хүч” өгөгдсөн “царцаануудыг” гарган иржээ. Тэрхүү түлхүүр нь Ромын цэргийн хүч чадлыг сулруулсан цэргийн тулалдаан байсан бөгөөд үүний улмаас Исламын дайчин тэмцэл өсөн гарч ирэх боломж бүрдсэн юм. Ёроолгүй ангал нь Исламын төрсөн нутаг болох Арабын бэлгэдэл бөгөөд утаа нь газар дэлхий даяар тархан, хойд Африк, өмнөд Европ, Араб даяар нөмрөн дайрах царцааны сүргүүдийн эзлэх тэрхүү газарзүйг мөн эзэмших байсан Исламын хуурамч шашныг төлөөлж байв. Царцаанууд нь Исламын бэлгэдэл бөгөөд эш үзүүллэгийн утгаар хүч гэдэг нь цэргийн хүчийг илэрхийлдэг. Тэдний хүч нь гэнэтийн цохилт өгдөг хилэнцэт хорхойн хүч адил байх ёстой байв. Урия Смит ийнхүү өгүүлжээ:

“Тэнгэрээс газарт нэгэн од унасан бөгөөд түүнд ёроолгүй ангальгын түлхүүр өгөгдсөн.”

“Персийн хаан өөрийн урлаг, хүч чадлын гайхамшгуудыг эргэцүүлэн бодож байх зуур, Бурханы элч хэмээн Мухаммедыг хүлээн зөвшөөрөхийг түүнд уриалсан захидал Меккагийн үл мэдэгдэх нэгэн иргэнээс ирэв. Тэрээр уг урилгыг няцааж, захидлыг урж хаяв. «Ийнхүү» гэж Арабын эш үзүүлэгч дуу алдсан нь, «Бурхан хаант улсыг нь урж, Хосроесын гуйлтыг няцаах болно» гэсэн ажээ. Зүүн зүгийн эдгээр хоёр эзэнт гүрний зааг дээр байрласан Мухаммед, харилцан бие биеэ сүйтгэж буй явцын өрнөлийг нууц

баяртайгаар ажиглаж байсан; мөн Персийн ялалтуудын ид дунд тэрээр хэдэн жил өнгөрөхөөс өмнө ялалт дахин Ромчуудын тугт эргэн ирнэ хэмээн зөгнөн хэлэхээр зориглов. «Энэ зөгнөлийг хэлэгдсэн хэмээн үздэг тэр үед, түүний биелэлээс илүү хол байсан ямар ч эш үзүүлэлэг байж чадахгүй байлаа. Учир нь Ираклийн эхний арван хоёр жил эзэнт гүрэн мөхөлдөө ойртож буйг зарлан тунхаглаж байсан юм.»...

“Хосров Ази ба Африк дахь Ромын эзэмшлийг эрхшээлдээ оруулав. Мөн тэр үед ‘Ромын эзэнт гүрэн’ нь ‘Константинополийн хэрэм, Грекийн үлдэгдэл, Итали ба Африк, мөн Азийн эргийн Тираас Требизонд хүртэлх зарим далайн боомт хотуудаар хязгаарлагдсан байв. Зургаан жилийн туршлага эцэст нь Персийн хааныг Константинополийг эзлэн авах санаархлаасаа татгалзахад хүргэж, Ромын эзэнт гүрнийг авран суллах төлбөрийн жилийн албыг тодорхойлон тогтоов: мянган талант алт, мянган талант мөнгө, мянган торгон өмсгөл, мянган морь, мянган онгон охин. Гераклий эдгээр гутамшигт нөхцөлийг хүлээн зөвшөөрөв. Гэвч Дорнын ядуурлаас тэрхүү эрдэнэсийг цуглуулахын тулд олж авсан цаг хугацаа ба боломжийг тэрээр зоримог бөгөөд цөхрөнгүй дайралтыг бэлтгэхэд хичээнгүйлэн ашигласан билээ.”

“Персийн хаан үл танигдам сарацин хүнийг басамжилж, Меккагийн хуурамч эш үзүүлэгчийн мэдээг элэглэн дооглосон билээ. Ромын эзэнт гүрэн мөхсөн ч гэсэн лалын шашинд, эсвэл хууран мэхлэлтийг зэвсэг барин түгээгч сарацинуудын дэвшилд үүд нээхгүй байх байсан, хэдий Персүүдийн хаан болон аваруудын хаан (Аттилагийн залгамжлагч) Кесаруудын хаант улсуудын үлдэгдлийг хоорондоо хуваан авсан байсан ч гэсэн. Хосрой өөрөө ч мөхөв. Перс ба Ромын хаант төрүүд бие биеийнхээ хүч чадлыг шавхан туйлдуулсан. Хуурамч эш үзүүлэгчийн гарт сэлэм атгуулхаас өмнө түүний замналыг саатуулж, хүчийг нь няц дарж чадах байсан хүмүүсийн гараас тэр сэлмийг цохин унагаасан байлаа.”

“Сципион, Ганнибал нарын өдрүүдээс хойш эзэнт гүрнийг авран чөлөөлөхийн төлөө Гераклиусын гүйцэтгэсэн тэр үйлээс илүү зоримог үйл хэрэг огт сэдэгдэж байгаагүй. Тэрээр Хар тэнгис болон Арменийн уулсаар аюулт замаа шинжин туулж, Персийн зүрхэнд нэвтрэн орж, агуу хааны цэргүүдийг цусаа урсган буй эх орноо хамгаалахаар эргэн дуудав.”

“Өглөөнөөс арван нэгдүгээр цаг хүртэл ширүүн тулалдсан Ниневегийн тулалдаанд, хугарах буюу урагдах боломжтой байсан тугуудаас гадна, Персүүдээс хорин найман туг олзлогдов; тэдний цэргийн ихэнх хэсэг тас цавчигдаж, ялсан тал өөрсдийн хохирлыг нуун, шөнийг тулалдааны талбарт өнгөрөөв. Ассирийн хотууд ба ордууд анх удаа Ромчуудад нээгдэв.”

“Ромын эзэн хаан өөрийн хийсэн байлдан дагууллуудаар хүчирхэгжээгүй; мөн тэрхүү нэгэн цагт, мөн тэрхүү адил хэрэгслээр, Арабаас гарсан Сарацинуудын үй олон цэрэгт, тэрхүү нутгаас гарч ирэх царцаанууд мэт, зам бэлтгэгдсэн бөгөөд тэд замналынхаа туршид харанхуй бөгөөд мэхлэгч Мухаммедын шашны суртлыг түгээн дэлгэрүүлж, удалгүй Персийн болон Ромын эзэнт гүрнүүдийг бүхэлд нь бүрхэн эзэлжээ.

Энэ баримтын илүү бүрэн дүүрэн жишээг, өмнөх эшлэлүүдийг авсан Гиббоны бүлгийн төгсгөлийн үгсээс илүүгээр хүсэмжлэх аргагүй юм. “Хэдийгээр Хераклийн тугийн дор ялалт байгуулсан арми бүрэлдэн тогтсон байсан ч, тэрхүү жам бус хүчлэлт нь тэдний хүчийг дасгалжуулсан гэхээсээ илүү шавхсан бололтой. Эзэн хаан Константинополь эсвэл Иерусалимд ялалт байгуулж байх зуур, Сирийн хилийн зах дахь нэгэн үл мэдэгдэх хотыг сарацинууд дээрэмдэн сүйтгэж, түүнд туслахаар урагшилсан цэргүүдийн заримыг нь тэд тасчин хядав,—агуу хувьсгалын өмнөтгөл болоогүйсэн бол, ердийн бөгөөд өчүүхэн явдал төдий л байлаа. Эдгээр дээрэмчид бол Мухаммедын элч нар байсан; тэдний галзуу зориг цөлөөс гарч ирсэн; бөгөөд хаанчлалынх нь сүүлчийн найман жилд Хераклий, персүүдээс аварч авсан тэр л мужуудаа арабуудад алдсан юм.

“‘Тэнгэрүүдэд орших орон нь биш, луйвар ба солиорсон хөөрлийн сүнс’ газар дэлхий дээр сул тавигдсан юм. Ёроолгүй ангал нээгдэхэд зөвхөн нэг түлхүүр л хэрэгтэй байсан бөгөөд тэр түлхүүр нь Хосроесийн уналт байв. Тэрээр Меккагийн нэгэн үл танигдах иргэний захидлыг үл тоомсорлон урсан хаясан билээ. Харин өөрийн ‘алдрын дүрэлзлээс’ ямар ч нүд нэвтэрч үл чадах ‘харанхуйн цамхагт’ унан одоход, Хосроесийн нэр Мухаммедын нэрийн өмнө гэнэт мартагдалд автах ёстой болсон; мөн хавирган сар одны уналтыг хүлээж байгаад л мандах гэж байсан мэт санагдсан. Хосроес бүрэн ялагдаж, эзэнт гүрнээ алдсаны дараа 628 онд алагдсан; 629 он болсоор ‘Арабын байлдан дагуулал’, мөн ‘Мухаммедын дагалдагчдын Ромын эзэнт гүрний эсрэг хийсэн анхны дайн’-аар тэмдэглэгддэг. ‘Тэгээд тав дахь тэнгэрэлч бүрээ үлээхэд, би тэнгэрээс газарт унасан нэгэн одыг харлаа; түүнд ёроолгүй ангальн түлхүүр өгөгдсөн байв. Тэр ёроолгүй ангальг нээв.’ Тэр газарт унав. Ромын эзэнт гүрний хүч чадал барагдаж, Дорнын их хаан харанхуйн цамхагтаа үхтлээ хэвтэж байх үед, Сирийн хил дээрх үл танигдах нэгэн хотыг дээрэмдсэн явдал нь ‘асар их хувьсгалын оршил’ болсон юм. ‘Тэр дээрэмчид нь Мухаммедын элч нар байсан бөгөөд тэдний солиорсон догшин зориг цөлөөс цойлон гарч ирсэн юм.’”

“Ёроолгүй ангал.—Энэ нэр томьёоны утгыг грек хэлнээс мэдэж болох бөгөөд түүнийг ‘гүн, ёроолгүй, үлэмж гүн’ хэмээн тодорхойлдог бөгөөд энэ нь ямар ч эзгүй, цөлжсөн, боловсруулагдаагүй газрыг зааж болно. Энэ нь газар дэлхийг анхны эмх замбараагүй байдлынх нь үед хэрэглэгдсэн байдаг. Эх. 1:2. Энэ тохиолдолд, царцааны сүрэг мэт Сарацинуудын бөөгнөрөл гарч ирсэн Арабын цөлийн хил хязгаар орчмын үл мэдэгдэх эзэнгүй уудам нутгийг заахад зохистой байж болно. Мөн Персийн хаан Хосроесын уналтыг ёроолгүй ангальг нээсэн явдал хэмээн төлөөлүүлж болох юм. Учир нь энэ нь Мухаммедын дагалдагчдад өөрсдийн бүдэг бадаг мэдэгдэх нутгаас гарч ирэн, гал ба илдээр мэхлэм сургаалаа түгээн дэлгэрүүлэх замыг бэлтгэсэн бөгөөд тэд харанхуйгаа бүх Дорнодын эзэнт гүрэн даяар түгээж дуустал тийнхүү үйлдсэн юм.” Урия Смит, Даниел ба Илчлэл, 495–498.

Тав дахь бүрээ болох эхний гай нь Исламын Ромын эсрэг дайны эхлэлийг заан таниулдаг бөгөөд мөн Ром ба Персийн хооронд Ром давамгайлсан нэгэн тулалдааныг заан таниулдаг; гэвч Ром тийнхүү ялалт байгуулахдаа цэргийн хүчээ тийм хэмжээнд бараадсан тул Исламын хүч чадал мандахын өмнө түүнийг зогсоож чадсангүй. Эхний гай ба хоёр дахь гайгийн эш үзүүлэлтийн шинжүүд нь гурав дахь гайгийн эш үзүүлэлтийн шинжүүдийг тодорхойлдог

бөгөөд эхний хоёр гайг гурав дахь гайгийн түүхийн бэлгэдэл хэмээн хүлээн зөвшөөрөх нь чухал юм. Учир нь тэрхүү түүх нь 2001 оны 9 дүгээр сарын 11-нд эхэлсэн нэг зуун дөчин дөрвөн мянгыг лацдах үеийг төлөөлдөг. Эхний гурван эшлэлийн мөрөнд Мухаммедаар төлөөлүүлсэн эш үзүүлэгийн түүхийн дараа, дөрөвдүгээр эшлэл Мухаммедын дараах анхны удирдагч болох Абу Бакрыг танилцуулдаг.

Тэдэнд газрын өвсийг ч, ямар ч ногоон ургамлыг ч, ямар ч модыг ч гэмтээж болохгүй, харин духан дээрээ Бурханы тамгатай бус хүмүүсийг л гэмтээх нь тушаагдсан байлаа. Илчлэлт 9:4.

Абубакарын тушаал нь Исламын дайчдад тухайн үед Ромын нутаг дэвсгэрт байсан мөргөгчдийн хоёр төрлийг хооронд нь ялган танихыг зааварласан байв. Нэг бүлэг нь католикчууд байсан бөгөөд тэдний дунд толгойнхоо ар талыг хусдаг (тонзур үйлддэг) зарим шашны захиалгат бүлгүүд байж, Ням гаргийн мөргөлийг сахидаг байлаа. Нөгөө бүлэг нь долоо дахь өдрийн Амралтын өдрийг сахигчид байсан бөгөөд Амралтын өдөр бол Бурханы тамга мөн.

“Мухаммедыг нас барсны дараа түүний удирдлагыг А.Д. 632 онд Абубекр залгамжилсан бөгөөд тэр өөрийн эрх мэдэл, засаглалаа баттай тогтоонгуут Арабын овог аймгуудад тойрог захидал илгээсэн бөгөөд түүнээс дараах хэсгийг эш татав:—

““Эзэний тулалдаануудыг хийхдээ эр хүн мэт байж, нуруугаа бүү харуул; харин та нарын ялалт эмэгтэйчүүд ба хүүхдүүдийн цусаар бүү бузартаг. Нэг ч далдуу модыг бүү устга, нэг ч тариан талбайг бүү шатаа. Жимсний моддыг бүү огтол, мөн идэхийн тулд нядлахаас өөрөөр мал сүрэгт ямар ч хор бүү учруул. Аливаа гэрээ, эсвэл нөхцөлийг байгуулахдаа түүндээ үнэнч байж, хэлсэн үгэндээ хүрдэг бай. Мөн та нар явахдаа хийдүүдэд тусгаар амьдарч, тэрхүү замаар Бурханд үйлчлэхийг зорьдог зарим шашинт хүмүүсийг олох болно; тэднийг орхи, тэднийг ч бүү ал, хийдүүдийг нь ч бүү сүйтгэ. Мөн та нар Сатаны синагогт хамаарах, толгойн оройгоо хуссан өөр нэгэн төрлийн хүмүүсийг олох болно; тэд Мухаммедын шашинд орж эсвэл алба төлөх хүртэл гавлыг нь заавал цавчиж, тэдэнд огт өршөөл бүү үзүүл.”

“Илчлэлд ч, түүхэнд ч илүү хүнлэг тушаалуудыг харгис хатуу зарлигтай адилхан нягт нямбайгаар дагаж мөрдсөн гэж өгүүлээгүй; гэвч тэдэнд тийнхүү тушаасан билээ. Мөн дээр дурдсан нь Гиббоны тэмдэглэснээр, бүх сарацин цэргүүдэд тушаал хүргэх үүрэгтэй байсан тэргүүлэгчдэд Абубекрийн өгсөн хэмээн тэмдэглэгдсэн цорын ганц зааврууд мөн. Тэдгээр тушаалууд нь зөгнөлтэй яг адил ялган заасан шинжтэй бөгөөд, яг л халиф өөрөө мөнх бус хүний тушаалаас давсан, илэрхий бөгөөд мэдэгдэж буй дээд зарлигт дуулгавартайгаар үйлдэж байсан мэт; мөн Есүсийн шашны эсрэг тулалдахаар хөдөлж, түүний оронд Мухаммедын шашныг дэлгэрүүлэх тэрхүү үйлдлийнхээ яг дунд тэрээр Есүс Христийн Илчлэлд өөрийнх нь хэлнэ хэмээн урьдчилан зөгнөгдсөн үгсийг давтан хэлсэн юм.

“Тэдний духан дээрх Бурханы тамга.—7:1–3-р бүлгийн талаар өгүүлсэн тайлбартаа бид Бурханы тамга нь дөрөвдүгээр тушаалын Амралтын өдөр мөн гэдгийг харуулсан; мөн одоогийн энэ эрин бүхний турш жинхэнэ Амралтын өдрийг сахигчид байсаар ирсэн

тухайд түүх чимээгүй байдаггүй. Гэвч энэ цаг үед духан дээрээ Бурханы тамгатай байсан, үүгээрээ Мухаммедан дарлалаас чөлөөлөгдсөн тэр хүмүүс хэн байсан бэ гэсэн асуулт энд олон хүнд гарч ирсэн юм. Уншигч өмнө нь дурдсан, энэ бүх эрин турш духан дээрээ Бурханы тамгатай байсан, өөрөөр хэлбэл жинхэнэ Амралтын өдрийг ухамсартайгаар сахигчид байсаар ирсэн гэдэг баримтыг санагтун; мөн зөгнөлд өгүүлж буй зүйл нь энэ сүйтгэгч Түрэг хүчний довтолгоо тэдний эсрэг бус, харин өөр нэгэн ангид чиглэгдсэн гэж цааш нь авч үзэг. Ийнхүү энэ асуудал бүх бэрхшээлээс чөлөөлөгдөнө; учир нь зөгнөл үнэндээ зөвхөн үүнийг л өгүүлдэг. Текстэд зөвхөн нэгэн ангиллын хүмүүсийг шууд үзүүлсэн байдаг; тухайлбал, духан дээрээ Бурханы тамгагүй хүмүүсийг; харин Бурханы тамгатай хүмүүсийн хамгаалагдан үлдэх нь зөвхөн далд утгаар орж ирдэг. Иймээс түүхээс бид эдгээр хүмүүсийн хэн нь ч Сарацинуудын үзэн ядалтын бай болсон хүмүүс дээр буулгасан гай гамшгийн аль нэгэнд өртсөн тухай олж мэддэггүй. Тэд өөр нэгэн ангиллын хүмүүсийн эсрэг илгээгдсэн байлаа. Мөн энэ ангиллын хүмүүст ирэх сүйрлийг бусад хүмүүсийн хамгаалагдан үлдэхтэй харьцуулан тавиагүй, харин зөвхөн газрын үр жимс, ногоон ургамлынхтай эсрэгцүүлэн тавьсан байдаг; өөрөөр хэлбэл, өвс, мод, ямар ч ногоон зүйлийг бүү гэмтээ, харин зөвхөн тодорхой нэгэн ангиллын хүмүүсийг л гэмтээ гэсэн байдаг. Мөн биелэлдээ бид довтолгоо цэрэг ихэвчлэн сүйтгэдэг зүйлс болох байгалийн өнгө төрх, ургал бүтээлийг хайрлан үлдээж, харин духан дээрээ Бурханы тамгагүй тэр хүмүүсийг гэмтээх зөвшөөрлийнхөө дагуу Сатаны синагогт харьяалагдах, тонзгор оройгоо хуссан нэгэн шашны бүлгийн хүмүүсийн гавлыг хага цохиж байсан хачирхалтай үзэгдлийг хардаг.”

“Эдгээр нь, эргэлзээгүй, лам нарын нэгэн бүлэг, эсвэл Ромын Католик Сүмийн өөр ямар нэгэн салбар байсан аж. Мохаммеданчуудын зэвсэг тэдний эсрэг чиглэгдсэн байв. Мөн тэднийг духан дээрээ Бурханы тамгагүй хүмүүс хэмээн дүрсэлсэнд, хэрэв зориуд байгаагүй юм аа гэхэд, онцгой зохист байдал байна гэж бидэнд санагддаг; учир нь жинхэнэ Амралтын өдрийг устган зайлуулж, түүний оронд хуурамчийг босгосноор Бурханы хуулиас түүний тамгыг булаан авсан яг тэр сүм нь энэ билээ. Мөн Абубекр дагалдагчдадаа бүү хорлогтун хэмээн тушаасан тэр хүмүүс Бурханы тамгыг эзэмшиж байсан, эсвэл зайлшгүй Бурханы ард түмнийг бүрдүүлж байсан гэж бид зөгнөлөөс ч, түүхээс ч ойлгодоггүй. Тэд хэн байсан, мөн ямар шалтгаанаар тэднийг өршөөсөн болохыг Гиббоны хомс гэрчлэл бидэнд мэдүүлдэггүй бөгөөд бидэнд мэдэх өөр ямар ч арга алга; гэвч Бурханы тамгатай тэдгээрийн хэнийг ч хорлоогүй, харин түүнийг илэрхийлэн үгүйсгэсэн өөр нэгэн ангийг илдэнд өгсөн гэдэгт бид итгэх бүрэн үндэстэй; ийнхүү зөгнөлийн тодорхойлолтууд бүрэн дүүрэн биелжээ.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 500–502.

Мухаммедыг нас барсны дараа Абубакр Мухаммедын дагалдагчдыг Халифат болгон нэгтгэсэн; иймээс тэд түүхэн хоёр өөр хүн боловч хамтад нь авч үзвэл тэд эхний гайгийн Исламын гэрчлэлийн эхлэлийг төлөөлдөг бөгөөд эхний гайгийн түүхийг тэмдэглэдэг түүхэн хүн нь Мухаммед мөн.

Хоёр дахь гаслалын түүхийн эхэнд, Мухаммед II 1453 онд Константинополь хотыг эзлэн авсан. 1449 онд Исламыг төлөөлсөн дөрвөн тэнгэрэлч сулагдсан. Эхний гаслалын эхлэл ба төгсгөл нь, тус тусдаа, эхний ба хоёр дахь Мухаммедаар тэмдэглэгддэг. Зөгнөлийн хувьд,

эхний гаслалын түүхийн эхлэл ба төгсгөл нь Альфа ба Омегагийн тамгыг агуулдаг.

Хоёр дахь гай гамшгийн эхлэлд тухайн үед суллагдаад, дараа нь 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нд хязгаарлагдсан Исламыг төлөөлдөг дөрвөн тэнгэрэлчийн тухай цаг хугацааны эш үзүүлэг багтдаг. Тэр цагаас 1844 оны 10 дугаар сарын 22 хүртэл нэг зуун дөчин дөрвөн мянгыг тамгалах үйл явц дүрслэгддэг. Хоёр дахь гай гамшгийн эхлэл нь Исламын суллагдсаныг заадаг бөгөөд төгсгөл нь Исламын хязгаарлагдсаныг тэмдэглэдэг. Эхний болон хоёр дахь гай гамшиг хоёул өөрсдийн эхлэлийг төгсгөлтэй нь холбосон нарийн эш үзүүллийн тэмдэглэгээнүүдтэй билээ.

Гурав дахь гай зовлонг тодорхойлохын тулд эхний хоёр гай зовлонг “мөрийн дээр мөр” тавин хооронд нь давхардуулан байрлуулах ёстой. Исламын тухай эхний хоёр гэрчээр тодорхойлогддог эш үзүүлэгийн онцлог шинжийн нэг нь, тэд Альфа ба Омегагийн тэмдгээр эхлэл ба төгсгөл нь тэмдэглэгдсэн тодорхой нэгэн хугацааг төлөөлдөгт оршино. Тэд мөн хоёрдогч нэгэн тэмдэгтэй; учир нь эхний гай зовлонгийн эхлэл нь Бурханы ард түмний лацадалтыг тодорхойлдог бол, хоёр дахь гай зовлонгийн төгсгөл нь мөн Бурханы ард түмний лацадалтыг тодорхойлдог.

Гурав дахь гай Илчлэлт 13-ын газрын араатан уруу Ислам гэнэт бөгөөд санаандгүйгээр дайрснаар хүрч ирсэн бөгөөд үүгээр тамгалах үе эхэлсэн юм. Нэг зуун дөчин дөрвөн мянгыг тамгалах үйл тун удахгүй гарах Ням гаргийн хуулиар төгсөнө; тэр урвалтын хариуд үндэсний урвалтын араас үндэсний сүйрэл дагалдана. Бөө мөргөлийн Ром болон папын Ромоор хэв шинжлэгдсэнчлэн, үндэсний сүйрэл Бурханы бүрэний шүүлтүүдээр хэрэгждэг. Тэрхүү гурван гай нь мөн бүрээнүүд юм. Гурав дахь гай болох Ислам нь, нэг зуун дөчин дөрвөн мянгыг тамгалах үе төгсөх тэр тун удахгүй ирэх Ням гаргийн хуулийн үед, Америкийн Нэгдсэн Улсад дахин гэнэт бөгөөд санаандгүйгээр цохилт өгөх болно. Тэр үе нь эхний гайн эхлэх үеэр, мөн хоёр дахь гайн төгсөх үеэр хэв шинжлэгдсэн билээ.

Бид энэхүү судлалыг дараагийн өгүүлэлд үргэлжлүүлнэ.

Тэгээд Сара египет эмэгтэй Хагарын Абрахамд төрүүлсэн хүүг даажигнан байгааг харав. Иймээс тэр Абрахамд, Энэ шивэгч эмэгтэйг болон түүний хүүг хөөж явуул; учир нь энэ шивэгч эмэгтэйн хүү миний хүү Исаактай хамт өв залгамжлагч болох ёсгүй, гэж хэлэв. Энэ хэрэг Абрахамын нүдэнд хүүгийнх нь учир маш хүндээр тусав. Харин Бурхан Абрахамд, Хүүгийн тухай болон шивэгч эмэгтэйнхээ тухай бүү хүндээр ав; Сарагийн чамд хэлсэн бүхэнд түүний үгийг дагагтун; учир нь Исаакаар дамжин чиний үр удам нэрлэгдэх болно. Мөн шивэгч эмэгтэйн хүүг ч Би нэгэн үндэстэн болгоно, учир нь тэр чиний үр удам мөн, гэж айлдав. Тэгээд Абрахам өглөө эртлэн босож, талх болон нэгэн сав ус авч, түүнийг Хагарт өгч, мөрөн дээр нь тавиад, хүүхдийг нь хамт өгч, түүнийг явуулав. Тэр явж, Беэршебагийн цөлд тэнэж явав. Савтай ус дуусмагц тэр хүүхдийг нэгэн бутны дор орхив. Тэгээд тэр явж, нумын сум хүрэх хэмжээний зайд, түүний өөдөөс харан холхон суулаа; учир нь тэр, Хүүхдийн үхлийг үзэхгүй байг, гэж хэлэв. Тэгээд тэр түүний өөдөөс харан сууж, дуугаа өндөрсгөн уйлав. Бурхан хөвгүүний дууг сонсов; Бурханы тэнгэрэлч тэнгэрээс Хагарыг дуудаж, түүнд, Хагар аа, чамд юу тохиолдов? Бүү ай; учир нь Бурхан хөвгүүний байгаа тэр газраас түүний дууг сонссон.

Бос, хөвгүүнийг өргөж, гараараа чанга түш; учир нь Би түүнийг агуу үндэстэн болгоно, гэж хэлэв. Тэгээд Бурхан түүний нүдийг нээсэнд, тэр нэгэн худгийг олж харав; тэгээд очиж савыг усаар дүүргэн, хөвгүүнд уулгав. Бурхан хөвгүүнтэй хамт байж; тэр өсөж, цөлд оршин сууж, харваач болов. Эхлэл 21:9–20.